

NOVETAT EDITORIAL

Fragmenta convida set joves assagistes a reflexionar sobre els pecats capitals

Joan Safont

Foto: **Editorial Fragmenta**

Barcelona. Dimarts, 5 de novembre de 2019

4 minuts

Jordi Graupera, Oriol Ponsatí-Murlà, Raül Garrigasait, Adrià Pujol, Marina Porras, Oriol Quintana i Anna Punsoda.

Set assagistes de menys de 45 anys als quals l'**editorial Fragmenta** ha convidat a reflexionar sobre els set pecats capitals. La iniciativa, que s'ha presentat aquest dilluns en roda de premsa, sorgeix de la necessitat de fer una aposta per noves veus i per l'assaig, com a gènere a reivindicar. "Si tenim un dèficit en les lletres catalanes aquest és l'assaig. No sempre té prou espai ni el reivindicuem prou. Sembla com si les coses serioses s'haguessin de dir en castellà" explica l'editor de Fragmenta, **Ignasi Moreta**. "L'assaig també és literatura, tan important allò que es diu com com es diu, i no ho diem prou" afegeix l'ànima de l'editorial, que publica els volums en català i castellà. El fet que siguin tots fills de la secularització permet, per a Moreta, reflectir la varietat d'aproximacions, religioses o no, als diferents vicis.

Ignasi Moreta, editor de Fragmenta amb Raül Garrigasait (esquerra)/Fragmenta Editorial

Tot va començar quan seguint la idea d'Anna Punsoda, Fragmenta va proposar als set autors reflexionar "amb el màxim rigor i lluny de qualsevol moralisme" sobre un dels pecats en concret. Parlar de pecat ja pressuposa moltes coses, fins i tot si cal posar-les en qüestió, com fa Oriol Quintana, doctor en humanitats per la Universitat Pompeu Fabra i professor adjunt a la **Càtedra d'Ètica i Pensament Cristià d'IQS** (URL). "Si l'Ignasi Moreta et proposa fer un llibre, no t'ho pots pensar" confessa l'autor de **La mandra**. Per Quintana, per escriure bé has d'escriure contra alguna cosa que t'han ensenyat i "aquest llibre va contra molts ensenyaments cristians i de la nostra societat liberal i això m'ha fet pràcticament partir peres amb molta gent". En concret, l'autor ha assenyalat la mandra, tan denostada, té la virtut d'impedir-nos tenir una imatge massa idealitzada de nosaltres mateixos: "Solem presentar-nos amb la millor imatge de nosaltres, la mandra ho relativitza tot".

Per part seva, Raül Garrigasait aborda **La ira** des de la tradició grega. No debades, la primera paraula de *La Ilíada*, obra fundacional de la literatura europea, fa referència a la ira d'Aquiles. En aquest sentit, el director de la **Col·lecció Bernat Metge** posa de manifest com la ira s'ha usat tradicionalment com forma de govern acceptada i institucionalitzada, fins i tot escenificada. "Els tuits en majúscules de Donald Trump amenaçant a qualsevol país de destruir-los l'economia o bombardejar-los" en serien un exemple recent, però ja Sèneca reflexionava sobre la ira com a virtut de govern en els germànics, alhora, aquesta, segons el pensador clàssic, els havia impedit construir un gran imperi com els romans.

Oriol Quintana i Oriol Ponsatí-Murlà, dos dels autors de la nova col·lecció/Fragmenta Editorial.

La crítica literària i col·laboradora de *La Llança*, Marina Porras, s'acosta a **L'enveja** –"el pecat més terrible, buit com un pou sense fons i sense de res de positiu"– a través dels seus referents literaris més propers, **Mercè Rodoreda**, **Marcel Proust** o **William Faulkner**. També **Josep Pla**, que considerava l'enveja "com el pecat que millor defineix el nostre país", i que assegurava "la condició per a ser feliç és no tenir enveja de ningú". Per a l'autora del volum, la millor manera de curar-se d'aquest mal vici és convertir l'enveja en admiració, aprendre a mirar-se en un mirall trencat.

El professor de filosofia i **director de la Institució de les Lletres Catalanes**, Oriol Ponsatí-Murlà, assegura que va començar a escriure la genealogia de **L'avarícia**, el pecat que li ha tocat, i quan encara era a les faules d'Isop sense haver arribat a una conclusió clara ja s'havia passat dels caràcters assenyalats. "Quan busques els referents filosòfics i literaris, veus que no hi ha cap definició acordada sobre l'avarícia". Fent aquest exercici, s'ha adonat que al llarg de la història ha estat molt mal valorat per alguns autors i, per d'altres, ha estat molt elogiat: "En determinats cercles, avui l'avarícia no és que no sigui un pecat, sinó que és un motor" ha confessat.

Marina Porras i Adrià Pujol/Fragmenta Editorial.

"Un encàrrec i un assaig a la francesa manera, no podia ser una millor proposta" assegura l'antropòleg, traductor i col·laborador de *La Llança*, Adrià Pujol sobre la seva responsabilitat d'escriure sobre **La gola**. "Fent arqueologia del pecat vaig descobrir que a la Grècia clàssica la gola és la mare de tots els pecats, però pel primer cristianisme aquesta manca de templança i de mesura baixa fins a l'últim al rànquing per tornar a pujar durant l'època medieval" explica. Pujol creu que avui aquest vici torna a ser, com l'avarícia, un dels motors de la societat, i ha recordat que **Sòcrates** deia que quan teníem la panxa plena era quan més difícil era pensar.

Anna Punsoda ha deixat anar que **La luxúria** que no era la seva primera opció per aproximar-se als pecats. "És una mala jugada encarregar-me aquest pecat" ha assegurat entre rialles. Allunyada la temptació d'aproximar-s'hi des de Plató i l'amor cortès, va decidir començar a recollir la saviesa popular d'un pecat que, a priori, tots podem disculpar, però que la història de la literatura i del pensament ha assenyalat com un dels més temut. Per altra banda, Punsoda s'interroga si podem distingir l'afecte del desig, un instint estratament relacionat a la salut física i mental.

Anna Punsoda i Jordi Graupera/Fragmenta Editorial.

Al filòsof i **ex candidat de Primàries a l'alcaldia de Barcelona**, Jordi Graupera, li ha tocat **La supèrbia**, "el pecat més polític". "Afrontar-lo és una cura d'humilitat", ha assegurat mentre recordava que els pares de l'Església coincideixen en assenyalar que tots els pecats deriven d'aquest orgull, vanitat o vanagloria que ens fa creure superiors als altres". Graupera ha confessat que

va rebre l'encàrrec en plena campanya electoral i va entomar-lo, sense dissimular que sovint se li ha atribuït aquest pecat, amb la decisió de reflexionar sobre com és més fàcil d'assenyalar-lo als altres que veure-se'l un mateix.

La mandra, d'Oriol Quintana, i *L'enveja* de Marina Porras es poden trobar a partir d'avui a les llibreries. *L'avarícia*, d'Oriol Ponsatí-Murlà arribarà a primers de desembre, mentre que l'any 2020 arribaran *La luxúria*, d'Anna Punsoda, *La supèrbia*, de Jordi Graupera, i *La ira*, de Raül Garrigasait.

Descobreix els avantatges de formar part d'El Nacional i suma't a la família del teu mitjà de referència

Club El Nacional
FES-TE'N MEMBRE ARA I AQUÍ

EXPOSICIONS

El Palau Robert: ara totes les dimensions de Carmon Panikoff

Joan Safont

